

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

Puzzlík

Skládačka ze života naší školy

září
2018/2019

100 let v Kouřimi

**Představujeme
nové pedagogy**

**Naše
Martina**

na Matterhornu

Žijeme ve škole...

STALO SE

- 3. 9.** byli letošní prvňáci přivítáni na MěÚ
- 10. 9.** proběhla pro 1. stupeň ukázka taekwon-da
- 13. 9.** si poslechli všichni žáci přednášku a zhlédli letové ukázky dravců
- 13. 9.** proběhla úvodní schůzka rodičů prvňáčků
- 14. 9.** začalo plavání 2. AB
- 17. 9.** začal pracovat kroužek mažoretok
- 20. 9.** se vybraní žáci 8. a 9. ročníku účastní atletického čtyřboje v Kolíně

STANE SE

- 21. 9.** vyrazil poprvé turistický kroužek na výlet, tentokrát na rozhlednu Vinice do Úval
- 1. 10.** přednáška „Než užiješ alkohol“ pro 7. ročník
- 1. - 10. 10.** proběhne sběr starého papíru, přineste dobře svázané roztříděné balíky (zvláště časopisy, noviny a kartony)
- 3. 10.** navštíví v rámci volby povolání 8. a 9. ročník Lonzu Biotec
- 10. 10.** vyrazí 9. ročník na Úřad práce do Kolína
- 12. 10.** se některé třídy zapojí do celostátní akce 72 hodin dobrovolnických prací
- 15. - 16. 10.** proběhne v Kolíně burza středních škol

*Foto M. Biarinec Prvňáčci na MěÚ,
H. Kolpaková Dravci,
M. Bílková Keramické tvoření na zahradě*

Žijeme ve škole...

Nová soutěž - 100 let v Kouřimi

Město Kouřim má dlouhou historii, ale největší a nejrychlejší změny tu nastaly za posledních 100 let, v době samostatné republiky.

Letošní soutěž bude vědomostní a bude se týkat právě tohoto tématu.

Odpovědi můžeš najít na různých místech.

- **PTEJ SE PAMĚTNÍKŮ**
- **HLEDEJ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH MĚSTA KOUŘIM A NA INTERNETU**
- **ZEPTEJ SE V MUZEU, V KNIHOVNĚ**
- **HLEDEJ V KOUŘIMSKÉM ZPRAVODAJI**
- **HLEDEJ V PUBLIKACÍCH O KOUŘIMI...**

Kde najdu otázky? 1. patro 2. stupně u počítačovny

Kdy? Každých 14 dní

Jak hlasuji? Na přiložené lístky napiš odpověď, své jméno a třídu, lístek vhod' do krabičky

Pro koho je soutěž určena? Pro všechny žáky i pedagogy

Odměna pro vylosované výherce:

14denní poukaz PŘEDNOSTENKA na oběd

(do dalšího vyhlášení můžeš jít k okénku výdeje obědů přednostně, pokud nechodíš na oběd, dostaneš malou sladkou odměnu)

1. otázka

Kouřim je pro mnohé spojena s pojmem Muzeum lidových staveb - skanzen
Odpověz na 2 otázky, uveď tedy 2 letopočty:

V kterém roce začali skanzen budovat a kdy byl skutečně otevřen?

(Nezapomeň uvést celé jméno, příjmení, třídu a odpověď.)

Lístek nepřekládej, vhod' do krabičky.)

MBí

- Maminka jede s Kristiánem na výlet na kole po okolí. Kristián jede za ní a volá „Mami, dívej, jak jedu na kole!“ Maminka se otočí a svou ratolest pochválí. Za chvíli volá maličká znovu: „Podívej, jedu na kole bez držení!“ Pochvala jej neminula. A jen za malou chvíli Kristián opět volá:
- „Mami, jedu na kole, bez zubů!“

Žijeme ve škole...

Přiletěli dravci

Již poněkoličkáte navštívil naši školu sokolník pan Milan Zaleš.

Sokolnictví se věnuje profesionálně naplno od roku 1993, a to nejen chovem, letovými ukázkami či přednáškami a výukovými programy pro školy, ale také výcvikem dravců třeba pro reklamu nebo film. Dnes má pětadvacet exemplářů dravců a sov.

Loni založil i první Muzeum sokolnictví u nás.

Pan Zaleš k nám dorazil 13. 9. Ukázal nám různé druhy dravců v akci od malých až po obry. Viděli jsme třeba poštolku vrabčí Rockyho nebo výra Viga, káně lesní Zuzanku, orla mořského Marušku a jiné. Všichni žáci i pedagogové si přednášku moc užívali, obzvláště když nám malá poštolka vrabčí sedala na hlavy nebo mezi námi prolétával orel mořský. Ten předvedl, jak umí poslouchat na povely (nebo na masíčko z nedonošených kuřat) a létal od pana učitele Hájka k paním učitelkám. Je to

pěkný klacek, váží 4, 80 kg a dokáže sníst za den i 1, 5 kg masa. Je mu 7 a půl let. Pěkné bylo i to, jak mezi paní uč. Kubelkovou a Hřebíčkovou prolétávalo káně lesní. Pan Zaleš vyprávěl o životě těchto dravců, o tom, čím se živí, jak se rozmnožují a především o znacích jejich těla, abychom je poznali. Bylo jak poučující, tak i zábavné.

Text Nikita a Dody, foto H. Kolpaková

Keramické tvoření na zahradě

Sedmáci z béčka vzali letos pod patronát 2. A. Domluvili se na několika výtvarných setkáních během školního roku. První nastalo 19. 9., kdy na školní zahradě vznikla improvizovaná keramická dílna a děti v ní vyráběly ptáčky z keramiky. Proč? Ptáčci jsou určeni pro obyvatele místních penzionů, aby je potěšili zároveň s malým vystoupením druháčků a se štrúdlý od sedmáků. K setkání dojde 12. 10.

Improvizovaná dílna se vydařila. Z prvních nesmělých okukování vznikly nakonec tvůrčí dvojice, kdy se jeden sedmák staral o jednoho druháka. Sedmáci malé děti vedli a pomáhali jim, a tak vznikli originální vrabci a sovičky, další várku vyrobili už sedmáci sami týden před tím. Spolupráce úspěšně začala a snad bude i úspěšně pokračovat.

Text a foto MBÍ

Žijeme ve škole...

Jak si druháci akci užili?

Děti jsou na výletě v jeskyních. Učitelka se ptá: "Děti, co to támhle visí za ptáčka?"
Pepíček odpoví: "To je netopýr a nevisí za ptáčka, ale za nožičky!"

Žijeme ve škole...

Kdo štrúdluje s námi, štrúdluje pro dobrou věc

20. září jsme využili bohaté úrody jablek na školní zahradě. Jablka jsme oškrábali, nastrouhali, ovoněli vanilkou a skořicí a upekli – jako vždy – fantastické štrúdlly.

Už ani nevíme, jestli jsme pekli popáté nebo pošesté. Prostě to k nám (už jsme sedmáci) patří. Pečeme, protože nás to baví a hlavně - má to smysl. Máme 20 štrúdlů, za kterými jsou nejméně tři panenky pro UNICEF, tzn. očkování pro tři děti ze zemí třetího světa proti šesti hlavním smrtelným onemocněním.

Máme velkou radost. Už máme 18 panenek. To je třída plná dětí! A přitom je to tak snadné! Děkujeme všem, kteří nám pomohli. Všem, kteří mají rádi štrúdlly.

Text a foto Hana Kolpaková a 7.A

(Po uzávěrce - panenky budou čtyři! Skvělé!)

Zajímáme se o své okolí...

Jak jsem si splnila běžecký sen

Po dvou letech plánování a komplikací díky zdravotním problémům se nám podařilo s bratrem zaregistrovat a především odjet do švýcarských Alp na závod Matterhorn Ultrax - 49 km a 3600 m převýšení.

Vyrazili jsme v pondělí brzy ráno a cestu pojali jako část dovolené. Kochali jsme se krásnou přírodou a dělali přestávky všude, kde bylo něco k vidění. Není divu, že jsme do Randy, našeho cíle, dorazili až k večeru.

Randa je malá vesnička asi **11 km od Zermattu**. Leží v údolí **říčky Vispi** a po obou stranách je

Matterhorn se ukázal v plné kráse

obklopená čtyřtisícovými velikány. Každé ráno jsme s bratrem vybíhali do okolí „natočit“ nějaké výškové metry. Následně jsme vyráželi na túry a zvykali si na vyšší nadmořskou výšku. V pátek jsme se jeli do Zermattu zaregistrovat na závod. Vyvezli jsme se zubačkou na **Gornergrat** (3130 m. n. m.), nejvyšší místo na trase běhu. Bohužel díky mlze jsme viděli pouze spodní část Matterhornu, dominanty oblasti. Start závodu byl v sobotu v 7.00 na náměstí Obere Matten v centru Zermattu. Byli jsme rozděleni do šesti zón A-F podle času. S bratrem jsme vybíhali ze sekce C. Odhadem nás bylo asi 500 běžců. Po startu jsme proběhli část města a hned začali stoupat směrem na **Sunneggu** (2260 m). Bylo asi 9°C, zataženo, na stoupání ideální počasí.

Zajímáme se o své okolí...

Ze začátku jsme běželi v chumlu, postupně se cesta úžila a tak jsme se řadili za sebe a vytvořili dlouhého hada.

Ze Sunnegy jsme seběhli asi 200 výškových metrů a poté začali stoupat na nejvyšší část trati – Gornergrat. Mlha zůstávala v údolí a nad ní začalo vykukovat slunce. Výstup byl náročný a nádherný zároveň. Odměnou nám byl překrásný výhled do vzdálenosti 15 km. Prohlédli jsme si okolní velikány a především **Matterhorn se ukázal v plné kráse**. Všichni se zastavovali a začali tu nádhru fotit.

Myslela jsem, že to nejhorší už mám za sebou, ale to jsem se mýlila. Po Gornegratu následoval skoro 10 km dlouhý seběh. Pěšina byla klikatá, kamenitá, velmi úzká. Člověk nemohl ani na chvíli polevit v pozornosti. No, já jsem polevila, sice na chvilku, ale to se mi nevyplatilo. Zakopla jsem o skálu a „vyryla“ dlaněmi alespoň metrů dlouhou brázdou. Sbíralo mě pět okolních běžců, ale kupodivu jsem se moc nezranila. Z gatí jsem vysypala asi půl kila zeminy a pokračovala v závodě.

Nejtěžší byl výstup na **Schwarzsee**.

700 výškových metrů jsme zdolávali na prudkém, dosti prašném svahu. Stoupání bylo nekonečné a sil pomalu ubývalo. Nahoře byla další občerstvovačka a pak následoval nádherný 4km dlouhý seběh do **Stafelalpu**. Rychle se občerstvit a zase dál. Krásná pěšina v údolí se rychle změnila na klikaté stoupání, doufala jsem, že už poslední. Slunce se schovalo za mraky a na chvilku nám také sprchlo. Přidala jsem jednu vrstvu oblečení, únava už se totiž dostavovala a vyrazila dál. Na 37 km jsem se konečně dostala nahoru a následoval běh po velmi úzké pěšině po okraji svahu. Nahoře skály, dole několik set metrů hluboká propast. Myslela jsem jen na to, že zde upadnout nesmím, to bych se kutálela pěkně dlouho.

Poslední občerstvení bylo v **Triftu** asi 5 km před cílem. Po krátkém stoupání už se běželo jen dolů do Zermattu. Cesta byla dost prudká, klikatá, plná kamenů a bolavé nohy už se začaly ozývat. Přesto se mi podařilo ještě pár běžců předběhnout, neupadnout a poslední stovky metrů ve městě jsem si náležitě užila! Bylo velmi dojemné běžet poslední desítky metrů úzkým koridorem, obklopeným spoustou fandících diváků. Diváků bylo hodně po celé trase, fandili všem, kteří běželi kolem, a díky jménům na startovních číslech člověk nabyl dojmu, že má po cestě spoustu známých, povzbuzovali i jménem!

Nebylo vůbec důležité, kolikátá jsem doběhla. Splnila jsem si cíl zvládnout trať do osmi hodin. Celou trasu jsem si užila, stihla se kochat úžasnou přírodou, prohodila pár slov se spoluběžci, úsměvem děkovala fandícím divákům a také Matterhornu, který se rozhodl na chvilku ukázat, jaký je krasavec!!!

Text Martina Hampejsová, foto z rod.archivu

Zajímáme se o své okolí...

Co dělat v Arcu

O prázdninách jsme byli s rodiči v Itálii, jezdíme tam pravidelně a máme to tam moc rádi. Po cestě k moři se vždy zastavíme v našem oblíbeném městě - v Arcu.

Nachází se na horním cípu Lago di Garda, na úpatí hor jižního Tyrolska. Je oblíbeným místem pro ty, kteří chtějí svoji dovolenou strávit aktivně.

Takže co všechno se tam dá dělat?

My jsme tu hlavně jezdili na kole, je tu velký počet cyklotras.

Samozřejmě, že jsou to i trasy s "pořádnými krpálama", ale dají se vybrat i mírnější, které zvládl i mladší brácha. Také jsme si velice užili Lago di Garda, kde se dají pronajmout lodě, kánoe nebo i paddle-boardy. Srandovní bylo, že když jsme si jen tak seděli u jezera, najednou tam připlulo 200 plachetnic, které jely asi nějaký závod.

Jinak se tu dají absolvovat i pěší trasy (a jsou

krásné) a via-feraty (turisticko-lezecké cesty), na ty jsme si ještě netroufli. A pro ještě větší adrenalin je k dispozici aktivita zvaná canyoning - slézání vodopádů a plavání v divoké řece.

Co se centra města týče, samozřejmě je plné pizzerií, zmrzlináren, vináren a stánků se vším možným. Zajímavé je, že tam skoro všichni jezdí na kolech nebo mají u sebe lezeckou výbavu a vedle toho jezdí důchodci na elektro vozících, Arco je totiž i lázeňské město. Může se vám klidně stát, že uvidíte babičku nebo dědečka na invalidním vozíku a vedle něj jede někdo stejně starý na horském kole.

Takže jestli se na dovolené nechcete jenom válet u vody, určitě je to pro vás perfektní místo.

Text a foto Dody

Pepíček: „Mami, hoří nám lampa!" Máma: „Neříká se hoří, ale svítí."

Pepíček: „Mami, už svítí i záclony!"

Pepíček: „Mamí, tatínek mi dal facku!" Otec: „Už zase lžeš? Chceš dostat ještě jednu?!"

Začal nový školní rok a učitel se ptá:

„Tak co, Pepíčku, opakoval sis přes prázdniny počty?" - „Ano, prosím."

„Tak se předvěď a počítej." - „Sedm, osm, devět, deset, spodek, filek, král a eso."

Zajímáme se o své okolí...

Další skautské dobrodružství

Jako každý rok jsme i letos první dva týdny strávili na našem tábořišti v Kačerově. Čekalo nás 14 dní dobrodružství, zábavy, krásné přírody a kamarádů.

Tenhle rok náš hlavní program byla celotáborová hra (CTH) s tématem Asterix a Obelix. Jak to vypadalo? Druida Panoramixe přepadli Římané a jemu z paměti vypadl recept na kouzelný lektvar. My hráči jsme měli za úkol hrát různé etapy (hry) a za ně získávat peníze pro tým a přísady na lektvar. Týmy byly čtyři a každý tým měl svého patrona (Asterix, Obelix, Idefix a Panoramix). Dokonce jsme měli zorganizované olympijské hry. Na konci tábora se konal trh, kde jsme si za získané peníze koupili různé skautské drobnosti (propisky, nálepky...) a na dražbě i hrnečky, tričko a další. Kromě CTH měl každý oddíl svůj vlastní program, služby a hlídky, vyráběl různé rukodělny (světlušky vyráběly misky, vlčata svazovala brány, skauti si vyzkoušeli plést košíky z pedigu). Dokonce se celé středisko vydalo na jednodenní výpravu do Vlašimi. Celý tábor jsem si moc užila (myslím si, že nejsem jediná) a těším se na příští rok.

Text a foto Wewerka

Zajímáme se o své okolí...

Egypt Marsa Alam

Egypt není zrovna blízko, letí se tam čtyři hodiny. Byla jsem tam na týden a hrozně rychle to uteklo. Nejvíc se mi líbilo potápění, protože jsem viděla rybičky rychloplavky, korály a malého rejnoka. A další dojmy? V Egyptě mají o hodinu víc než u nás, takže když jsem vstala v osm, podle našich hodin bylo teprve 7! Výborně tam vaří (říkali všichni), nejčastěji ryby, takže jsem celý týden jedla těstoviny. ☺ Jejich egyptským tradičním pokrmem je falafel. Je to fritovaná kulička, která je naplněna cizrnou. Prostředí v hotelu bylo příjemné a klobouk dolů personálu v restauraci, protože tam kmitali jak na běžícím pásu.

Text a foto ačmE

I na vodě jsou skautíci v pohodě

Skauti nezahálí ani v době školy, a tak jsme se v pátek 7. 9. my, kouřimští skautíci a pražští sokolíci, vydali na celý víkend na Lod'ovku. Bylo to báječné.

Ve čtyři hodiny nasedáme na náměstí do autobusu a vydáváme se na cestu. V Praze se ještě stavíme pro pár sokolíků a pokračujeme. Naši výpravu tvoří celkem 31 členů. Po dlouhé cestě dorážíme do města Loket do vodáckého kempu „Dronte“ u stejnojmenné půjčovny lodí. Za tmy, jen při svitu baterek, vykládáme věci, stavíme stany, kdo chce, večerí a jde se na kutě. Budiček je v půl sedmé, snídáme, opět balíme a připravujeme si věci do lodí do barelů. Autobus je s námi celý víkend, převáží nám věci, takže jedeme tzv. „na lehkó“. Rozdělujeme si lodě (14 lodí po dvou, jedna loď po třech lidech) a pádla a zhruba v půl desáté vyrážíme. Čeká nás 27 km po proudu řeky Ohře. Sluníčko svítí, počasí je příjemné, jede se nám krásně. Sem tam se

někdo cvakne. Na svačinu a později oběd děláme přestávky. Celkem sjíždíme dva jezy a slalomovou dráhu Hubertus. Na večer přijíždíme do kempu „U Dvořáků“, kde na nás čeká autobus s věcmi, opět stavíme stany. Večeří se buď v kempu z vlastních zásob nebo v nedaleké hospůdce patřící ke kempu. Opět se všichni scházíme a pasujeme nováčky. Později zapalujeme táborák, u kterého posedíme. Nedělní ráno je stejné jako to předešlé. Vyrážíme a čeká nás dalších příjemných 13 km, jen jeden jez musíme přetáhnout po břehu. Konec cesty jsou Vojkovice, kde odevzdáváme lodě, nakládáme věci do autobusu a už jen cesta zpátky. Celý víkend byl boží.

Wewerka

Sázava

Ke konci července jsme se s mamkou autobusem vydaly na jednodenní výlet do krásného města Sázavy.

První, co jsme navštívily, byl Sázavský klášter. Klášter byl postaven roku 1032 knížetem Oldřichem, pražským biskupem Šebířem a poustevníkem Prokopem (určitě ho znáte z legendy, kde si zapřáhl ďábla a vyoral s ním tzv. „Čertovu brázdou“). Prokop se později stal jeho prvním opatem. Absolvovaly jsme prohlídku a po proudu řeky se vydaly až ke kapli sv. Prokopa. Prohlédly jsme si i město. Není to daleko. Vyjedte tam.

Wewerka

Zajímáme se o své okolí...

Putovalo se pohádkou

Tak jako každý rok, tak i letos proběhla 25. srpná akce **Putování s pohádkou** aneb Loučení s prázdninami.

Byl to již 19. ročník. Na děti čekaly různé pohádkové postavy a za razítka do pohádkové knížky děti plnily různé úkoly. Já jako sob Sven, sestra, bratři Míša, Pavlík a Dan jsme teplé odpoledne proměnili v Ledové království. Děti u nás vozily ledové kostky na saních, porážely kuželky v podobě Olafa a za odměnu dostaly razítko a sněhový bonbon. Bratr Láďa dělal krtečka a děti u něj hádaly, jak mu zvířátka pomohla ušít kalhotky. Bylo to prima odpoledne. Večer ten samý den se konal již 8. ročník Kouřimské skály aneb Vzpomínka na Petra Muka. Vystupovalo zde plno známých hudebníků, třeba Petr Janda, Petr Kolář, Maxim Turbulenc a další. Do jedné hodiny ranní se skálou nesly zvuky hudby. Pak vše utichlo a my se začali těšit na příští rok.

Text Fífa, foto rodinný archiv

Ve Fajnparku bylo fajn

O prázdninách jsme byli **ve Fajnparku v Chlumci nad Cidlinou**. První atrakcí bylo vodní kamenné koryto, ve kterém jsem se pěkně zchladil. Potom jsme blbli na trampolínách a skákacích hradech. Taky jsem hodně času strávil na autodromu v **Safaricar**, kde jsme jezdili terénními auty. Ještě jsem navštívil **Dinosvět**, stály tu pohyblivé repliky

dinosaurů v životní velikosti. V **Hmyzosvětě** jsme si prohlédli obrovské modely hmyzu. Líbilo se mi na lezecké stěně, ale nejlepší to bylo v **Bosově**, protože jsme chodili bosky po písku, na kamenech nebo v potůčku. Byli jsme tam celý den. Zařídili jsme si, navíc jsme se i dobře najedli. Není to daleko. Jedte taky!!!

Chondra

Prázdniny s rybami

O prázdninách byl můj největší zážitek to, že jsem s tátou chodil na ryby. Nejlepší bylo, že jsem za vysvědčení dostal první vybavení. A tak vznikla ta závislost a radost někam jít a čekat, než nějaká ryba přijde. Začátky byly dost kruté, avšak teď jsem poloprofík. Je to vážně sranda. Člověk si u vody odpočine a pak všechny své úlovky může sdílet s kamarády.

Začínal jsem na malé řece Kouřimce a pak jsme chodili na rybník. Tam jsou velké ryby. Rybařili jsme všude po okolí a chytli jsme krásné úlovky.

Nejhorší je, když si koupíte nový prut, který navážete, jdete si zarybařit, přijde ryba a zlomí vám prut. To naštvě. Ale patří to k tomu. Mám rád svoje rodiče, že mi rybaření umožnili!

Text a foto Zoltán

Koupání s lachtany

Letos jsem byl s bráchou a jeho ženou ve **Farmparku Soběhrdy**. Jsou tu krásná zvířata, velbloudi, pštrosi a klokani, kterým se právě narodilo miminko, a další. Dokonce můžete většinu z nich krmit, ale hlavní zážitek toho dne bylo koupání se s lachtany. Byli to dva lachtan

kluci, plaval jsem s nimi, mohl jsem si s nimi povídat (což bratr s ženou nemohli, mluvili totiž anglicky), házel jim kroužky a držel kruh, kterým oni proskakovali. Byla to zábava, jen mi vadil puch ryb.

Robin

Zajímáme se o své okolí...

Putování po Broumovských stěnách

O prázdninách jsem chtěla vyrazit pod stan. A díky tomu jsem jednoho dne brzo ráno seděla společně s tatškou v autě a jela směr Broumovsko. Konkrétně do obce Božanov.

Božanov je celkem rozsáhlá, avšak velice tichá vesnice na východ od Broumovských stěn. Jsou zde vidět prvky německé architektury, zejména na statcích. V obci se nachází tři kempy. My si vybrali kemp, nesoucí název „Camping Božanov“, postavili jsme si stan, rychle si vybalili a vyrazili na náš první výlet (nejdelší z celé dovolené). Vydali jsme se po žluté, která nás vyvedla z Božanova. Viděli jsme vyhlídku **Koruna, Kamennou zoo** (skalní útvary v podobě zvířat či věcí, např. **Veverka, Kačenka, Kovadlina** atd.), **vrchol Božanovského Špičáku (773 m), Junáckou vyhlídku** (vyhlídku skrytou mezi skalami, kde – cituji z turistického ukazatele – se v dobách nesvobody tajně scházeli skauti), **skalní bludiště, skalní útvar Soví hrádek**. A poté zpět do Božanova. Celý výlet byl dlouhý cca 15 km.

Druhý den po snídani vyrážíme autem k turistické chatě Hvězda. První, co jsme spatřili, byla **barokní kaple Panny Marie Sněžné**. Její půdorys působí jako pěticípá hvězda, avšak uvnitř je kruhová. Dále vyrážíme po modrém značení, kde

nás vítá cedule „Pozor, vstup na vlastní nebezpečí“ a „V zimě a při náledí neschůdné“. A nedivila jsem se. Oproti předešlému dni, kdy se šlo výhradně lesem kolem skal, toto byla opravdová procházka po skalách. Šlo se po vrcholcích, po kamenech a celkově to byl náročnější terén.

Navštívujeme vrch **Honský Špičák, útvary Mušle, Kočka, Sova a**

vyhlídky Skalní divadlo až na vyhlídku Supí hnízdo (foto). Počasí se vydařilo, takže z obou vyhlídek bylo krásně vidět. Ze Supího hnízda se vydáváme **Kovářovou roklí** zpět na parkoviště (celkově byla trasa asi 11 km dlouhá) a zpět do kempu.

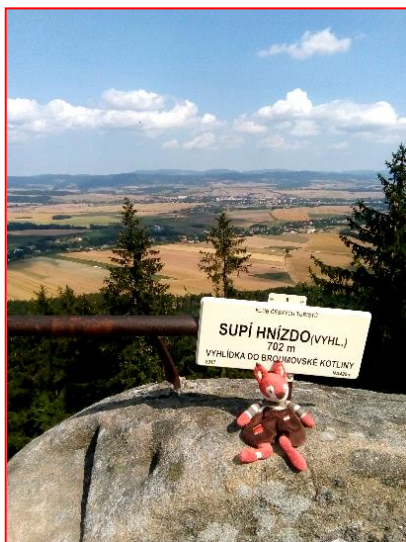
Ve čtvrtek ihned po snídani vyrážíme **do skalního města Ostaš**, které nepatří do Broumovských

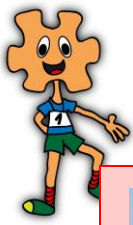
stěn, ale není od nich daleko. Auto necháváme na parkovišti u tamějšího kempu. Vyrážíme do skalního bludiště, navštívujeme přírodní památku **Kočí skály (skalní útvar Kočí hrádek, Sluj Českých bratří)**. Na Kočím hrádku cesta nepokračuje a my se musíme vrátit stejnou trasou zpět (tento terén byl z celé dovolené nejnáročnější, někde se slézalo po kořenech nebo si člověk musel pomáhat rukama). Nasedáme do auta a přesouváme se do obce Slavný, která je hned u dalšího vstupu do Broumovských stěn. Podíváme se na **Kamenné hřiby** a vyhlídku **na Čertovu tchýni, vyhlídku Modrý kámen** a zpět do Slavného. Ze Slavného se vracíme autem zpět do Božanova.

V pátek ráno bohužel začíná pršet, balíme tedy věci a skládáme stan. Loučíme se s Božanovem a vydáváme se na cestu. V nedalekém Broumově se na chvíli zastavíme a prohlédneme si zdejší dřevěný kostel. V **Policí nad Metují** vyrazíme do muzea **stavebnice Merkur** (foto), kde mají jak pohyblivé modely, tak i napodobeniny různých památek (například hrad Karlštejn v měřítku 1:100). Také tam probíhá výstava všemožných modelů vláček. Policí nad Metují opouštíme a vyjíždíme směr **Hradec Králové**, konkrétně **Obří akvárium**. Obří akvárium je největší sladkovodní akvárium v ČR, které se zaměřuje na ryby Střední a Jižní Ameriky. A odtud míříme přímo do Kouřimi. Čechy jsou krásné.

Text a foto Wewerka

Zajímáme se o své okolí...

U čem jsou prázdniny nejlepší? :-)
Většina lidí má prázdniny rádi proto že jezdí na výlety
a objevují nová místa i já byla někde o prázdninách, a moc
jsem si s rodinou užila, byla jsem totiž u moře, a teď
vám povím trochu víc. Když jsem byla u moře tak místo
písku tam byly kameny. Když jsme šli k moři tak jako oběd
byly např... škeble, pizza s mořskými plody, a krabi, a tak dále,
a když byly velké vlny tak jsme šli surfovat. A když
jsem plavala v moři tak jsem se sestrou našla tři
měsíce, a tam kde jsme byli ubytováni jsme měli vlastní
vívku s bazénem, a když jsme k moři jeli, jeli jsme
12 hodin. A na památku jsem si odnesla řetízek který
jsem si koupila v akváriu v Chorvátsku...

Kristýna Šepková III.B

Zajímáme se o své okolí...

Dovolená u našich sousedů

Letos jsme jeli na Slovensko. Bydleli jsme na chalupě **v Pliešovcích** blízko Zvolena, ale projeli jsme celé střední Slovensko od severu na jih. **Ve Zvoleně** jsme se byli podívat na starém a novém hradě a koupali jsme se ve vodní nádrži

Pliešovce. Často jsme jedli v kolibách místní speciality, některé mi i chutnaly. V okolních horách žijí medvědi a vlci. A taky zmije. Jednou nás soused vzal do salaše pro sýry a na maliny do lesa, kde jsem málem šlápl na zmiji. Pak jsme se vydali na jih k maďarským hranicím, navštívili jsme tam vinice a vinný sklípek. Pan

majitel byl moc pohostinný, rodiče ochutnávali místní vína a my kluci domácí sýry a ovoce. Navštívili jsme **dřevěný kostel v Bronseku**, je pod záštitou UNESCO. Byli jsme ještě v Muzeu rituálních masek **v Lišově**, měli tam dokonce masky staré přes 5000 let.

Na středním Slovensku jsme si ještě prohlédli **Bánskou Štiavnicu**, tady mě zaujal životní styl jisté etnické menšiny, která žije v téměř rozbořených domech, ale má na každém okně i garáži satelity. My jsme tu byli v místním dole, na

výstavě minerálů a **na zámku Svätý Anton**. Podnikli jsme náročný výšlap **do Harmanské jeskyně** v horách **u Banské Bystrice**, celou dobu na nás přelo, ale jeskyně byla moc krásná.

Na sever jsme se vydali do největšího slovenského skanzenu v Martině, kde se nás ujala ochotná paní průvodkyně a prováděla nás dvě hodiny. Dobře jsme se tam najedli

a prohlédli si i Romské muzeum.

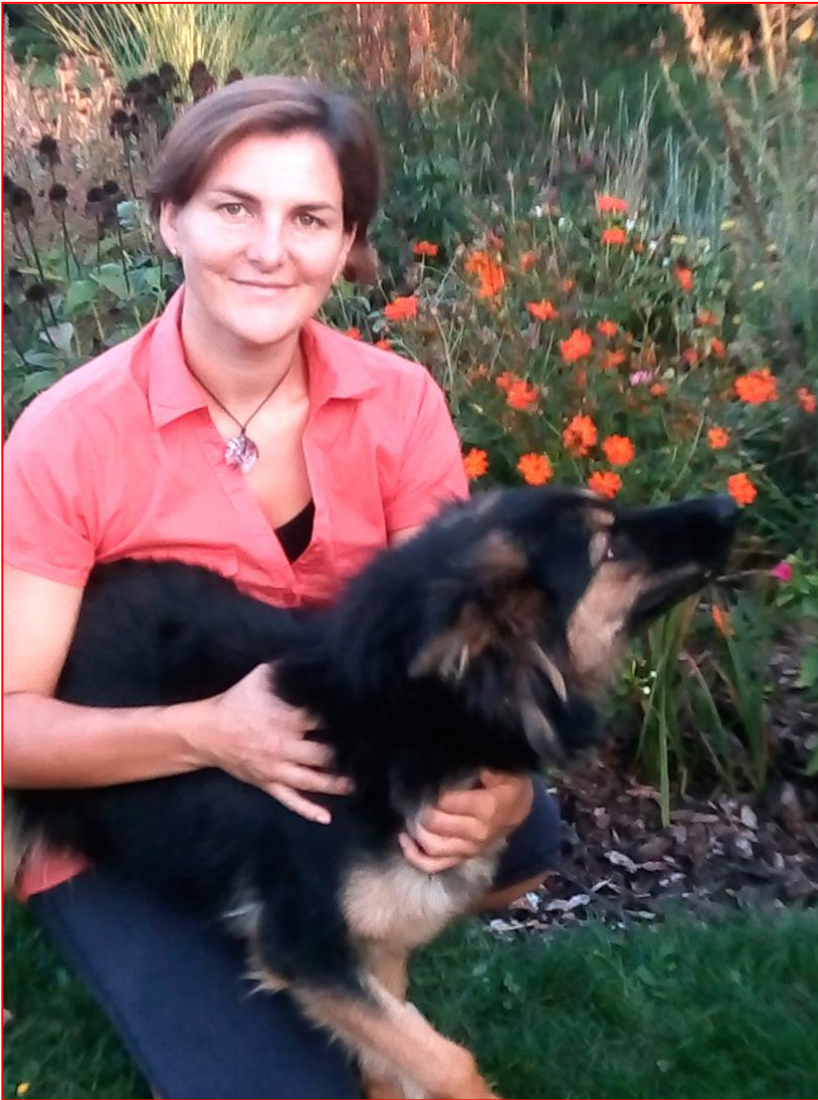
Slovensko je krásné!

*Text a foto
Chondra*

Ptáme se...

Paní učitelka Adéla Čiháková učí přírodopis

**Učíte u nás přírodopis.
Máte tedy vztah k
přírodě?**

Ano, vždy mě zajímala
příroda.

**Co vás na tomto tématu
nejvíce zajímá?**

Vztahy mezi živočichy a
rostlinami.

**Máte vlastní zahradu, co
pěstujete?**

Zahradu mám a snažím se na
ní pěstovat vše, co v našich
podmínkách jde.

**Jaké máte domácí
mazlíčky?**

Mám například oblovky,
pakobylky, psa hlídače a
chovná zvířata, ovce, kachny,
včely a další.

**Co vás baví ve škole při
práci s dětmi?**

Baví mě, že třeba najdeme
takové téma, u kterého si se

mnou žáci chtějí povídat a rozebírat ho.

Co je lepší, učit, nebo pracovat jako asistentka?

Proč? Líbí se mi obě dvě funkce, i když jsou odlišné.

Jaké máte koníčky?

Moc ráda se starám o svoji zahradu a cestuji se svými dětmi na výlety a ještě mám ráda vyrábění různých věcí.

Co vás bavilo ve škole, když jste byla školačkou?

Prakticky mě bavilo všechno, ale nejvíce matika a přírodopis.

Ptal se Chondra

„Pepíčku, kde leží Zanzibar?“ „Nevím, jsem ještě malý na to, abych znal všechny bary.“

„Co ti řekl soused za to rozbité okno?“ „Mám říct i škaredá slova?“

„No to jistě ne.“ „Tak vlastně neřekl nic.“

Hlásí žena manželovi: „Možná tomu ani nebudeš věřit, ale dneska si náš chlapec vydělal své první peníze.“ „Co bych nevěřil? Je zřejmě po mně,“ odpoví pyšný otec. „A jak to udělal?“ „Prodal tvoje hodinky!“

Povídá teta malému synovci: „Pepíčku, víš, že se mi hodně podobáš?“

„Vím,“ odvětlí Pepík. „Ale mně to nevadí. Kluci přece nemusí být hezcí...“

Ptáme se...

Martin Jelínek, nový školní „ajt'ák“ se představuje

Jak dlouho učíte, kde jste učil?

S dětmi pracuji 7. rokem. Myslím, že ve školství jsem 5 let. Pokud si dobře vzpomínám, tak jsem učil např. na ZŠ v Říčanech, americkém Cambridge gymnáziu a v současnosti ještě učím na gymnáziu v Praze.

Co vás baví na učení dětí?

Nejvíce mě na tom baví, že mohu být svým způsobem součástí "dětského světa", žít více přítomností a odprostit se od běžných starostí světa dospělých - je jedno, jestli se jedná o žáka na prvním stupni nebo dospělého maturanta střední školy, mám rád konfrontace s dětmi a díky tomu je každý den jiný. Kromě předávání znalostí mě také baví sledovat vývoj žáků, jak se v určitých směrech stávají "uvědomělejšími" a "vyzrálejšími", i když to často možná tak nevypadá ☺.

Učíte u nás informatiku, co vás nejvíce zajímá?

Kromě informatiky učím i tělocvik :). V rámci informatiky mám nejbližší vztah k programování a digitálním technologiím, sledování jejich vývoje a nejnovějších trendů. Také si často pokládám filozofickou otázku, jestli přemíra moderní techniky nevede k tzv. "digitální demenci" lidí - neschopnost cokoliv udělat bez technologií.

Jakou techniku používáte?

Takovou, jakou používají ostatní běžní lidé, nic výjimečného. Mám rád značku Apple, která podle mého názoru snaží dělat své výrobky kvalitně a pro "lidi".

Hrajete počítačové hry? Jaká je vaše oblíbená?

Když mám čas, což bývá o letních prázdninách, tak si rád zahraju na Playstationu. Posledně jsem dohrál Uncharted 3 a The Last of Us. Kdysi jsem hrával v rámci eSports Call of Duty 2 nebo FIFU. Těším se teď na The Last of Us 2.

Co byste chtěl naučit naše děti?

Chtěl bych je přivést k uvědomění, že technologie nám mají být přínosným pomocníkem a nemáme být na nich závislí, nebát se jich, ale také je nezneužívat. Z hlediska tělocviku chci, aby pravidelný pohyb byl pro děti

běžnou součástí života. Chci je naučit mít pozitivní vztah k přírodě, ekologii a zdravé stravě, starat se o zdraví své a vnějšího okolí.

Jaké máte koníčky?

Mám rád sport všeho druhu, rád chodím do lesa nebo se starám o své obydlí. Baví mě s manželkou vyjetit nebo poznávat nová místa.

Sportujete aktivně? Jak?

V minulosti jsem hrál plážový volejbal a věnoval se bojovým sportům. Nyní aktivně zkouším fitness, běhám nebo jezdím na kole. Mám také rád turistiku a snowboarding.

Jaké jsou vaše první dojmy z naší školy?

Positivní, proto jsem si také školu vybral ☺. Přátelská atmosféra a hezké prostředí. Škola je prostorná, na to jsem nebyl v minulosti zvyklý, je to super.

Otázky sestavila celá redakce

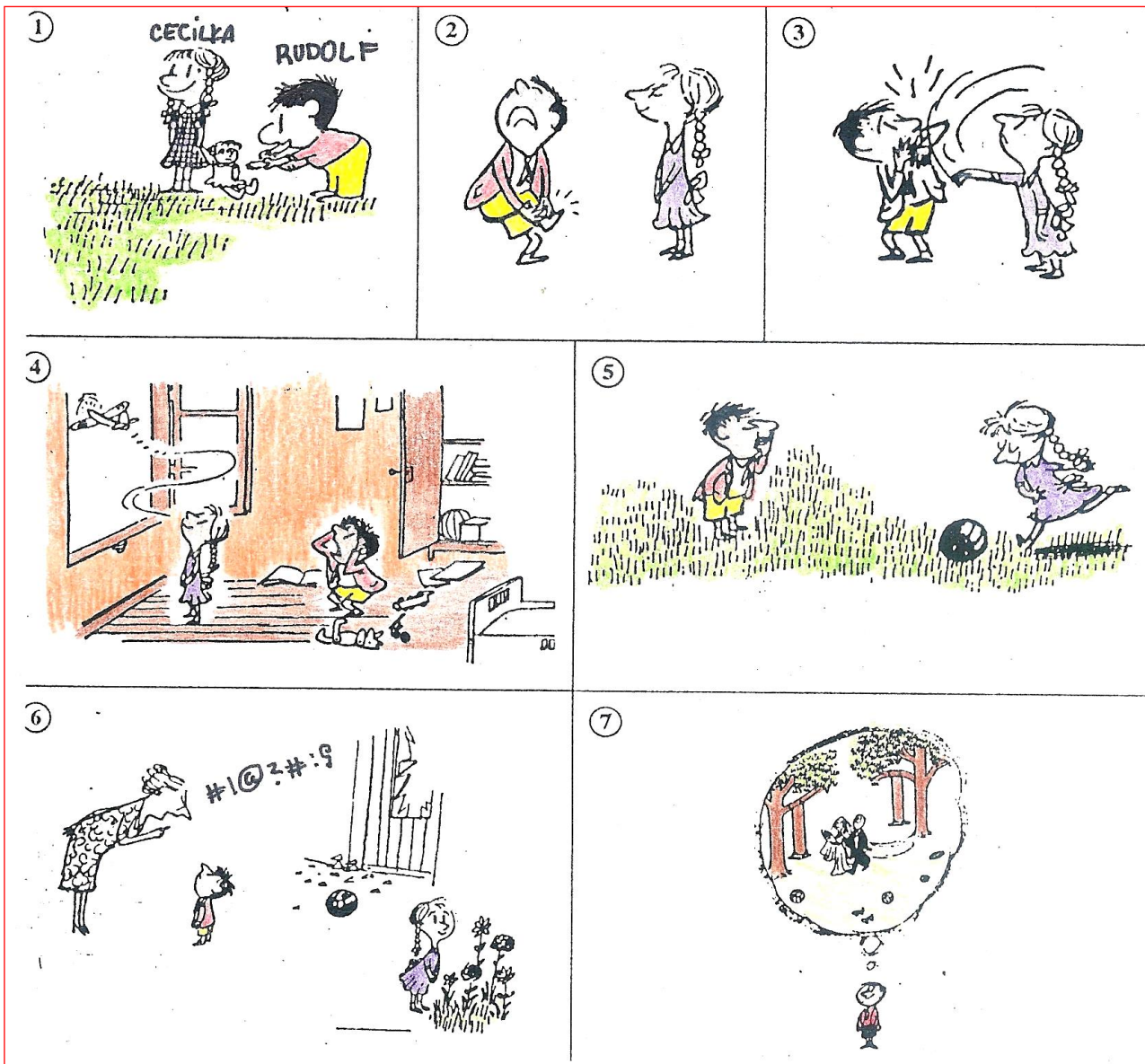
Bavíme se...

Prázdninová příhoda ze života

Cecilka a Rudík spolu od tří let chodí do školky. Když Ruda přišel do školky poprvé a zjistil, že s ním bude chodit i jeho sousedka Cecilka, byl moc rád. Sice se spolu moc na začátku nebavili, ale jednou o prázdninách viděl Cecilku na louce, jak si hraje s panenkou. A tak se rozhodl s ní skamarádit. Chtěl na ni zapůsobit a začal ji chválit: „Ty máš krásnou panenku!“ Ale Cecilce se to nelíbilo a dupla mu na nohu. Rudík vykřikl: „Au, to bolí!“ A Cecilka na to: „Příště na moji panenku nekoukej!“

Rudík si ji chtěl udobřit: „Víš co, mám doma spoustu hraček, nechceš si se mnou zítra hrát?“ Ráno Cecilka vyrazila na návštěvu. Hned jak vlezla do dveří, spatřila letadýlko. Vzala ho do ruky a šup ven z okna, aby viděla, jak lítá. Rudík se chytil za hlavu. „Ach jo. To nevdí, pojd', budeme si hrát venku s míčem.“ Venku chtěla Cecilka ukázat Rudíkovi, jak umí kopat. Napřáhla se a prásk. Míč vletěl do okna paní Novákové. A ta vyběhla a začala na Rudu řvát: „Cos to udělal, kluku nezbedná, to pěkně zaplatíš!“ A Cecilka si zatím nevinně voněla ke kytičkám a tvářila se jakoby nic. „Určitě to zaplatím,“ povídá Rudík a zamilovaně kouká na andělskou holčičku. Tu si určitě jednou vezmu za ženu!

Aneta a Markéta 8. A, komiks z internetu

Bavíme se...

Sportem ku zdraví!

Všichni ví, že
můžou sportovat,
ale na si nás nikdo
nevzpomene...

Já osobně jsem veliký
sportovec, tohle je
můj oblíbený sport-
Hrabošení

A tenhle naopak
nenávidím-Plavání, jsem
po něm hrozně mokrej

Na tenhle sport musíte být
silný-Přetahování velice mě
baví,
a když vyhraju, dostanu
ten provaz.

Samozřejmě i
kolektivní sporty-tady
s kámošema nacvičujem
standartky.

No, a nakonec ten
nejodpočinkovější-Gaučing.
No, tak se hned zvedněte
a ihned běžte sportovat
se svými zvířátky!
Inspiraci máte. Tak šup!

Dody

Bavíme se...

Nabídka kroužků 2018/2019

	NÁZEV	DOBA KONÁNÍ	PRO ROČ.	VYUČ.
1.	Míčové hry	pátek 13:00-14:00	2. + 3.	p. Hampejsová
2.	Šachový kroužek	pátek 12:00-13:00	dle zájmu	p. Žák
3.	Keramika	sudé po 15:00-16:30	1. - 3.	p. Krulišová
4.	Ranní cvičeníčko	po + út 7:00-7:30	3. - 5.	p. Vandělíková
5.	Tvořivá a hravá čeština	pátek 11:40-12:40	4. + 5.	p. Vandělíková
6.	Dramatický kroužek	úterý 12:30-13:30	5.	p. Hájek
7.	Hravá matematika	pátek 12:00-13:00	2.	p. Kolpaková
8.	Anglicky hravě	pátek 12:15-13:15	4.	p. Svoboda
9.	Keramika	středa 12:45-14:45	2.st.	p. Bílková
10.	Puzzlík	po, čt 12:30-13:00	2. st.	p. Bílková
11.	Florbal	středa 12:45-13:45	2. st.	p. Boumová
12.	Florbal	středa 14:00-15:00	1. st.	p. Boumová
13.	Psaní všemi 10	čtvrtek 14:45-15:45	5. - 9.	p. Hřebíčková
14.	Matematický kroužek	středa 12:30-13:30	9.	p. Pexová
15.	Český jazyk	úterý 14:45-15:45	9.	p. Macháčková
16.	Turistický kroužek	pátek 1x měsíčně	4. - 9.	p. Jírů a Šustová
17.	Němčina zábavně	úterý 12:40-14:10	6.	p. Pavelková
18.	Klub mladého diváka	4 x ročně	5. - 9.	p. Macháčková

Přihlásit se je možné pouze do naplnění kapacity kroužku. Přihlášky u jednotlivých vyučujících.

Puzzlík 2018/2019

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

15. ročník

Redakce 2018/2019:

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (MBí)

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Titulní strana: Matěj Kolpak

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o. Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách, na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz
Uzávěrka příspěvků do časopisu 20. 9. 2018

Redaktoři:

Matyáš Wojewoda (Dody) 8.A

Ema Alexandrová (ačmE) 7.A

Filip Nedvěd (Fífa) 7.B

Ondra Chlubna (Chondra) 7.B

Eva Kůsová (Wewerka) 7.B

Nikola Strejčková (Nikita) 6. B

Redaktor elév:

Kristýna Stepaková (Kiki) 3. B

Tina Alexanderová (Tina) 4. A

Zoltán Bauhofer (Zoltán) 6. A

Robin Šedivý (Robin) 6. A

Adriana Nedvěďová (Adri) 6. B

